

Sygn. akt II KK 379/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **A. D. (A. D.)**,

skazanego z art. 275 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2022 r., w trybie art.

535 § 5 k.p.k. kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 1 czerwca 2022 r., sygn. akt V K 477/22

uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej wymiaru kary grzywny i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 1 czerwca 2022 r. (sygn. akt V K 477/22) A. D. został uznany za winnego czynu z art. 275 §1 k.k., za który wymierzono mu karę 250 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Wyrok ten nie został zaskarżony.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego - art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego w postępowaniu nakazowym, kary grzywny w wysokości przekraczającej przewidzianą w tym przepisie, tj. powyżej 200 stawek dziennych”.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

W niniejszej sprawie doszło w istocie do rażącego naruszenia prawa procesowego, poprzez oczywiście nieprawidłowe zastosowanie art. 502 § 1 k.p.k., który stanowi, że wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych

Orzeczenie 250 stawek dziennych grzywny, w obliczu limitu wynoszącego 200 jest niewątpliwie rażąco niekorzystnym orzeczeniem, gdyż przewidującym karę o $\frac{1}{4}$ wyższą niż maksymalna dopuszczalna.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.